

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ Ε.Ε.Λ.Κ.Α

Παροικιακή Λογοτεχνία

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΡΡΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΝΑΡΑΚΗ

Το αδιαχώρητο έγινε την περασμένη Παρασκευή 7/2/09 στην αίθουσα του Μ. Αλεξάνδρου στο Μάρριβιλλ όπου η ΕΕΛΚΑ (Ένωση Λογοτεχνών – Καλλιτεχνών) απέδωσε φόρο τιμής στον Πανεπιστημιακό και επιφανή ερευνητή, γλωσσολόγο, συγγραφέα, λογοτέχνη και πολυβραβευμένο για το έργο του καθηγητή κ. Γιώργο Καναράκη.

Ο Πρόεδρος της ΕΕΛΚΑ κ. Δημ. Τσιγκρής μίλησε εμπνευσμένα και ανέλυσε και επαίνεσε το πολυδιάστατο ταλέντο και το έργο του κ. Καναράκη.

Μετά την ομιλία του ο κ. Τσιγκρής παρέδωσε στον κ. Καναράκη τιμητική πλακέτα εκ μέρους των Λογοτεχνών – Καλλιτεχνών της παροικίας μας ενώ ο Φάνης Νικολαρέας απήγγειλε κάποιους στίχους γραμμένους ειδικά για τον τιμώμενο.

Ακολούθησε στην κάτω αίθουσα πλούσιο συμπόσιο, κόψιμο της πίτας της ΕΕΛΚΑ και γλέντι μέχρι τις πρωινές ώρες.

Να σημειώσουμε ότι η Αυστραλιανή Κοινοπολιτεία έχει απονεμίσει στον κ. Καναράκη για το έργο του τον τιμητικό τίτλο OAM (Member of the order of Australia) κάτι που αγνοούμε αν έχει πράξει η Ελληνική Πολιτεία.

Τελικά κανείς προφήτης στον τόπο του!

Στις φωτογραφίες από την εκδήλωση:

1) Ο κ. Τσιγκρής παραδίδει στον Κ. Καναράκη την τιμητική πλακέτα.

2) Οι κυρίες Ε. Αντρίου, η κα. Καναράκη, Π. Μαλλιάνου, Μ. Γεωργέλη, Μ. Τσιγκρή και Τ. Πλέσσα.

3) Μια άποψη του πλήθους που έσπευσε να παραστεί, να χειροκροτήσει και να τιμήσει τον άξιο και ακούραστο Πανεπιστημιακό.

Από το κόψιμο της πίτας στην ΕΕΛΚΑ

Ο κ. Γ. Καναράκης με τον πρόεδρο της ΕΕΛΚΑ κ. Δ. Τσιγκρή

Μέρος ακροατηρίου από την τιμητική βραδιά για τον κ. Γ. Καναράκη

Πίνακας του Θεόδωρου Δεληγιώργη
Τίτλος: Νεκρή φύση

Η Μαίρη Τσιγκρή με μερικούς από τους πίνακές της, μαζί με τον σύζυγο της Δημήτρη Τσιγκρή

ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ

Στο δικό σου το δρόμο
δεν μπορεί να'ρθει κανείς,
ειν'για σένα φτιαγμένος
μοναχός να διαβείς.

Θα περάσουνε χρόνια και αιώνες πολλοί,
για να βρεις την Ιθάκη που προσμέν'η ψυχή.

Στου απείρου τα μάκρη
που διαβαίνεις μ'ορμή,
θα με βρεις να κρατώ μες τα χέρια
τη δική σου πνοή.

Ειν'αυτή που ανασαίνει και κρατά τη ζωή,
σα διαβαίνει στ'άπειρου χρόνου το χάος,
δίνει φως και αγάπη,
μουσική και λουλούδια,
που στολίζουν τους κόσμους
κι ομορφαίνουν τη γη.

Στο δικό σου το δρόμο
ειν'σπαρμένα λουλούδια,
αν τα δει η ψυχή σου θα διαβείς χαρωπά,
στου απείρου τα μάκρη
για να βρεις την αγάπη,
που τα πάντα διέπει και τα πάντα σκορπά.

Αν αλλιώς δεν ανοίξουν
οι κρουνοί της ψυχής σου,
είναι δράμα ο δρόμος, ο μακρύς της ζωής σου!

Γιάννης Πούλος 30/05/1985

"Ευτυχία"

Ο δρόμος
από την πληρότητα
στην ευτυχία
είναι μικρός.

Μακρύς είναι ο επίτονος
ως να φτάσεις
στο σημείο το δύσκολο.

Εκεί που λυγίζουν
τα γόνατα,
στη γνώση
και την επίγνωση.

Εκεί που δέχεσαι
και παραδέχεσαι
τη δύναμή σου
και την αδυναμία σου,
την ανθρώπινή σου
υπόσταση.

Ένα ποίημα
του Γρηγόρη Χρονόπουλου